

kade, äldre och nyare böcker, försäljas. *A. bok-handlare*, som idkar sådan handel. [--qua-]

ANTIQUITET, antikkvitét, f. 3. 1) Fornlemning af mindre storlek, tjenlig att förvaras i en antiqvitetssamling. Fornsak. — Jordfasta minnen ifrån forntiden kallas Fornlemningar, t. ex. ättehögar, murar, ruiner, m. m. — 2) (fig.) a) Person af de så kallade bildade samhällsklasserna, som envist ydhynger gamla bruk och seder. — b) (skämtv.) Äldre ogift fruntimmer. *Hon är redan fyratio år och hör således till a-erna.* — Ss. *A-skunskap, A-skännare, A-ssamlare, A-ssamling, A-svurm.* [--qui-]

ANTIQUITETSHANDEL, m. sing. 2. Handel med antiqviteter.

ANTIQUITETSHANDLARE, --- têts ---, m. 3. En, som idkar handel med antiqviteter.

ANTIQUITETSKABINETT, --- têts --- nått, n. 3. o. 3. Ställe, der en större samling af antiqviteter förvaras.

ANTIQUITETS-KRAM, --- têts -, n. 3. sing. Föraktlig benämning på antiqviteter i allmänhet, eller sådana, som äro af intet värde.

ANTIQUITETS-KRAMARE, --- têts ---, m. 3. Föraktlig benämning på antiqvitetshandlare; äfv. på fornforskare i allmänhet, helst dem, som vurma i sin sak eller deruti äga blott lösliga insigter.

ANTIQUITETS-LEXIKON, --- têts-lä'kxi-känn, n. pl. — *lexica*. Ordbok, som upptager allt hvad, som rörer ett eller flera folks forna seder, bruk, inrättningar, gudadärla, minnesmärken, fornlemningar, o. s. v.

ANTIREPUBLIKAN, ----- ån, m. 3. Fiende till den republikanska samhällsformen. Republikfiende, Republikhatare.

ANTIREPUBLIKANSK, a. 2. Fiendtlig emot eller stridig med den republikanska samhällsformen. Republikvidrig.

ANTIREVOLUTIONÄR, ----- tshonär, a. 2. Som motverkar eller söker motverka en revolution eller revolutioner i allmänhet. Revolutionsstridig. — S. m. o. f. Förklarad fiende till alla slags revolutioner, Revolutionsfiende, Revolutionshatare.

ANTISCORBUTISK, a. 2. (med.) Som motstår skörbjugg.

ANTIASEPTISK, a. 2. (med.) Som motstår röta.

ANTISPASMODISK, a. 2. (med.) Krampstillande.

ANTITES, -- és, f. 3. Retorisk figur, bestående i användandet af motsatser, för att gifva framställningen mer eftertryck. [--thes.]

ANTITRINITARIE, ---- tå ---, m. o. f. 3. Irrlärig, som förnekar Guds treenighet.

ANTOLOGI, anttåläji', f. 3. (egentl. ett grekiskt ord, som betyder: blomstersamling) Samling af utvalda smärre skaldestycken. [--gie.]

ANTROPOFAG, -- påfåg, m. 3. Menniskoätare. [Anthrophophag.]

ANTROPOLOGI, -- påläji', f. 3. Läran om människan, dess andliga och kroppsliga natur. [Anthropologie.]

ANTRÅDA, v. a. 2. (egentl. Träda till, af det tyska *Antreten*) 1) Företaga, börja. *Jag ämnar i sommar a. en resa till Tyskland. Kl. 7 i går morgons a-äde han resan. A. en färd, en vandring, ett tåg, ett återtåg, en marsch.* Nyttjas i denna bem. föga, utom i anförde exempel. — 2) Begynna utöflningen af (regering, embete), tilltråda. *Konungen har a-ädt regeringen.*

ANTRÄDANDE, n. 4. Handlingen, då man anträder.

ANTRÄDE, n. 4. Handlingen, då man tillträder (regering, embete, befattning, egendom). *Vid hans a. till regeringen, till egendomen.* Mindre väl säges *A. af.* — *Syn.* Tillträde.

ANTRÄFFA, v. a. 1. Oförmodadt träffa på. *Rymmaren a-des i en skog. På vägen a-de jag några Zigueare. Dessa djur, växter a-s stundom längst upp i Lappland.*

ANTRÄFFANDE, n. 4. Händelsen, då någon eller något anträffas.

ANTVARDA, v. a. 1. 1) Öfverlemnna åt någon i förvar. Brukas i den högre och predikostilen. *Konungen a-de honom sitt hus. Jag a-r min egendom i dina händer, i din vård.* — 2) Se *Öfverantvarada.*

ANTVARDANDE, n. 4. Handlingen, då man antvadar.

ANTVARDNING, f. 2. (mindre brukl.) Se *Antvardande.*

ANTYDA, v. a. 2. 1) Tillkännagifva, förkunna, låta förstå. *A. sin mening genom tecken. Dessa hemliga sammankomster a. intet godt. Hans blick a-ydde vrede. Man lät a. honom, att han borde aflägsna sig.* — 2) Förständigga, befalla. *Han har blifvit a-yddt att inom 14 dagar afgifva förklaring. Generalen a-ydde honom att gå i arrest.*

ANTYDAN, f. sing. indef., **ANTYDANDE**, n. 4. o. **ANTYDNING**, f. 2. 1) Handlingen, då man antyder. — 2) Innehållet af en tillkännagifvelse eller befallning. *Denna hans antydan står i öppen strid med gällande stadgar.* — För bem. 1. brukas *Antydan* mest, för bem. 2. *Antydan.*

ANTÅG, n. 3. Annalkande i tågordning. Säges om krigsfolk och processioner, samt skämtvis om flera eller färre personer, som nalkas till fots, till häst eller i vagn, utan att iakttaga någon egentlig tågordning. *Hela tyska arméen är i a.* — *Syn.* Anmarsch, Anryckande, Framryckande.

ANTÅGA, v. n. 1. Nalkas i tågordning. Säges om krigsfolk m. m.; jfr. föreg. *Fienden a-r från två håll. Se, der komma de a-nde.* — *Syn.* Anrycka, Anmarschera, Framrycka.

ANTÅGANDE, n. 4. Se *Antåg.*

ANTÅNDA, v. a. 2. 1) Sätta eld på. *A. en brasa, ett bål, ett hus, en stad. Blixten a-nde tornet.* Mindre ofta säges *Tända ån.* — *Syn.* Ansticka, Sticka i brand, Sätta eld på. — 2) (fig.) Reta, upphetsa, uppelda. *A. begären, lustarna. Dessa ord a-nde allas sinnen. Hela arméen a-ndes genom hans tal af begär att mäta sig med fienden.*

ANTÅNDE, n. 4. (pass.) Handlingen, då någon eller något antändes.

ANTÅNARE, m. 3. Person, som antänder (ljus, lampor, lyktor).

ANTÅNDBAR, **ANTÅNDLIG**, a. 2. Som kan antändas, brännbar.

ANTÅNDBARHET, **ANTÅNDLIGHET**, f. 3. Egenskapen att kunna antändas.

ANTÅNDNING, f. 2. Handlingen, då någon eller något antänder. *Genom a. af halm satte han hela huset i brand.* (Fig.) *Läsning af dåliga romaner föranleder lätt begärens a.*

ANTÅNDNINGSRÖR, n. 3. (artil.) Ett med messing omslutet glasrör, fylt med en så beskaffad vätska, att, då röret, insatt i fånghålet på en kanon, genom slag afbrytes, antändes krutladdningen genast.

ANVISA, v. a. 1. 1) Visa någon på en sak till begagnande eller förrättande. *Han a-de mig en stol. A. någon rum öfver natten. A. legohjon det arbete, de skola förrätta. A. någon*